

Патриаршеска св. литургия за Неделя на св. Отци от шестте Вселенски събори

На 19 юли Негово Светейшество Софийският митрополит и Български патриарх Даниил възглави светата Литургия в столичния храм „Св. Благовещение“, ж.к. „Дружба“.

В съслужение бяха Негово Преосвещенство Браничкият епископ Йоан – първи викарий на Софийския митрополит, ставрофорен иконом Кирил Дидов – духовен надзорник на Софийска епархия, ставрофорен иконом Емилиян Костадинов – председател на църковното настоятелство при храма, храмовото духовенство, столично свещенство, свещеник Димитър Стефанов (Видинска епархия), протодякон Иван Петков и дякон Николай Георгиев.

Песнопенията бяха изпълнени от семинаристи при Софийската духовна семинария „Св. Йоан Рилски“, като участие взе и доц. д-р Иво Янев.

След Великия вход бе извършено свещеническото ръкоположение на дякон Николай Георгиев, последвано от ръкоположението за дякон на Петър Петков – племенник на протодякон Иван Петков.

В края на богослужението патриарх Даниил се обърна към вярващия народ със слово, в което сподели:

„В светото Евангелие чухме думите, които Господ казва на Своите ученици: Вие сте светлината на света (Мат. 5:14). Тъй да светне светлината ви пред човеците, та да видят добрите ви дела и да прославят вашия Отец Небесен (срв. Мат. 5:16). В тропара на светите Отци от Вселенските събори пеем, че Господ е поставил тези Отци за светила на земята.

Определенията на Вселенските събори са истинска светлина, в която до ден-днешен вярва и живее цялата Православна църква.

Първият Вселенски събор бил свикан през 325 г. от свети Константин Велики по повод ереста на Арий, който учел, че Господ Иисус Христос не е истински Бог, а първото и най-висше творение на Бога. Това зловерие явно противоречи на Священото Писание, защото и в Стария, и в Новия Завет се разкрива Божествената природа на Господ Иисус Христос, Който казва: Аз съм светлината на света (Иоан 8:12). Сам Той, когато Го упреквали, че се прави равен на Бога, цитира пред юдеите думите на свети пророк Давид от псалмите в Священото Писание на Стария Завет, питайки ги: как казват книжниците, че Христос е син Давидов, понеже сам Давид казва чрез Духа Светаго: рече Господ Господу моему: седи от дясната Ми страна, докле туря Твоите врагове подножие на нозете Ти (Марк 12:35-37; Пс. 109:1).

През 381 г., при император Теодосий I Велики, бил свикан Вторият Вселенски събор. Арианските смутове в Църквата още не били стихнали, когато се появил Македоний, който учел, че Светият Дух не е равночестен по Божество с Отца и Сина. На този събор бил допълнен Никеийският символ на вярата.

До ден-днешен ние изповядваме тези основни догматични истини в Символа на вярата, които, като истинска светлина ни водят, утвърждават в Божествения живот. Защото всички ние с вяра живеем, както казва свети апостол Павел: *с вяра ходим, а не с виждане*. (2 Кор. 5:7).

Третият Вселенски събор бил свикан в Ефес през 431 г. заради лъжеучението на Константинополския архиепископ Несторий, който учел, че Иисус Христос е само човек със свръхестествени дарби; че Света Богородица не била

Богородица, а Христородица. В светото Евангелие от светия евангелист Лука четем, че света Елисавета посрещнала Света Богородица след Благовещението с думите: И откъде ми е това – да дойде при мене майката на моя Господ (Лука 1:43). Чрез Духа Светаго света Елисавета нарекла Мария майка на Господа, т.е. Богородица, защото родила Бога. Съборът осъжда лъжеучението на Несторий и утвърждава, че Иисус Христос е истински Бог и истински човек. Затова и Пресвета Дева Мария се нарича Богородица – защото роденият от нея по плът е Самият въплътен Божий Син.

През 451 г., при император Маркиан, бил свикан Четвъртият Вселенски събор. Поводът е учението на монофизитите, които учили, че след Въплъщението човешката природа на Христос била погълната или претопена от Божествената, така че в Христос остава само една природа. Съборът отхвърля както разделянето на Христос на две лица, така и смесването на Неговите две природи.

Решенията на Халкидонския събор обаче не били приети от някои източни християнски общности и така се оформя разделението между Православната църква и древните: Коптска, Арменска и Сирийска църкви.

Петият Вселенски събор бил свикан при император Юстиниан Велики през 553 г., за да бъде преодоляно това разделение и да бъдат приобщени противниците на Халкидон чрез осъждането на несторианските текстове и на ученията на някои отци, които имали такива възгледи. Но възстановяване на единството с нехалкидонските общности не се постигнало.

Следва Шестият Вселенски събор през 681 г., свикан в Константинопол по времето на византийския император Константин IV Погонат, когато била основана и нашата държава. Съборът бил свикан по повод монотелитската ерес, която учи, че в Христа има само една воля и едно действие. Свети Максим Исповедник и редица други Отци утвърждават, че и двете природи на Христос – Божествената и човешката, имат своята воля, но човешката воля се покорява и съдейства на Божествената воля в личността на Христос, Който така ни дава пример да постъпваме и ние по същия начин.

По-късно са се появили и други лъжеучения: иконоборческата ерес – отхвърлена и осъдена на Седмия Вселенски събор; през 1351 г. било утвърдено учението на свети Григорий Палама за Божиите нетварни енергии“.

Патриарх Даниил завърши словото си с думите:

„Нека и днес пазим истините на вярата, които светите Отци формулирали и ни предали. Нека съхраняваме светлината, озарявала умовете и сърцата на богоносните Отци, и чистата вяра, която те ни завещали без всякакво затъмнение и порок; нека живеем според нея и чрез нея да се спасяваме“, а на новоръкоположените клирици пожела:

„Господ да ви дава сили, отци, да пазите вярата непорочна, да живеете чист и непорочен живот, така щото да бъдете светлина сред човеците, при които бивате пратени да служите“.

Председателят на храма отец Емилиян изказа благодарност на Негово Светейшество за възглавяването на божествената служба, като му поднесе скромнен подарък.

bg-patriarshia.bg

